

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مثبت اندیشی مبتنی بر آموزه های سلیگمن بر مکانیزم های دفاعی و طرحواره های ناسازگار اولیه زنان مبتلا به بیماری دیابت نوع دو

محل انتشار:

کنگره بین المللی بهداشت روان و علوم روانشناختی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

زینب ارشاد - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی آموزش مثبت اندیشی مبتنی بر آموزه های سلیگمن بر مکانیزم های دفاعی و طرحواره های ناسازگار اولیه زنان مبتلا به بیماری دیابت نوع دو انجام گردید. پژوهش مورد مطالعه از نوع آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل انجام پذیرفت. جامعه آماری تحقیق را کلیه زنان مبتلا به دیابت نوع دو شهر تهران در سال 1395 را تشکیل دادند. به منظور انتخاب آزمودنیها با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس 30 نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش (15 نفر) و گروه کنترل (15 نفر) جایگزین شدند. برای هر دو گروه پیش آزمون اجرا شد. گروه آزمایش مدت 10 جلسه ی 90 دقیقه ای تحت آموزش مثبت اندیشی بر مبنای آموزه های سلیگمن قرار گرفتند. در پایان دوره آموزش، پس آزمون اجرا گردید. پرسش نامه های مورد استفاده در پژوهش مکانیزمهای دفاعی اندروز، سینگ و بوند (1993) و طرحواره های ناسازگار یانگ (2005) بود. داده های جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بدست آمده از پژوهش با تحلیل کواریانس چند متغیره نشان داد که بین دو گروه در پس آزمون مکانیزم های دفاعی و طرحواره های ناسازگار اولیه تفاوت معناداری وجود دارد. در مجموع مثبت اندیشی بر مبنای آموزه های سلیگمن موجب بهبود مکانیزم های دفاعی و طرحواره های ناسازگار اولیه زنان مبتلا به دیابت نوع دو شده است.

کلمات کلیدی:

مثبت اندیشی، مکانیزم های دفاعی، طرحواره های ناسازگار اولیه، دیابت نوع دو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/661164>

